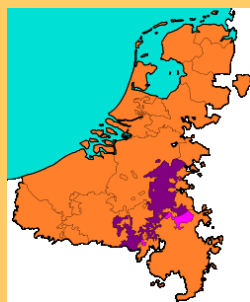

1813 - 2013 het Koninkrijk der Nederlanden 200 jaar

Van 2013 tot 2015 vieren we in Nederland het 200-jarig bestaan van het Koninkrijk der Nederlanden. Nederland bestaat natuurlijk al veel langer, alleen het was geen koninkrijk. Hoe zit dat dan eigenlijk? Nederland heeft een lange geschiedenis onder verschillende namen en staatsvormen.

Tussen 1384 en 1484 viel Nederland onder het bewind van de Bourgondiërs en stond toen bekend als de Bourgondische Nederlanden. De 100 jaar daarna, onder het bewind van de Habsburgers, veranderde de naam in de Habsburgse Nederlanden. Van 1556 tot 1713 stond het bekend als de Spaanse Nederlanden. Van 1581 tot 1795 heette een deel van ons land de Republiek der verenigde Nederlanden, een ander deel heette de Oostenrijkse Nederlanden en later de Verenigde Nederlandse staten.

Nederland onder respectievelijk de Bourgondiërs, de Habsburgers, de Spanjaarden en als de Verenigde Nederlandse Staten om even het verschil in landsgrenzen aan te geven.

Tijdens de Middeleeuwen stond het ook bekend onder de naam, het Graafschap Holland. Er was toen duidelijk nog geen eenheid. Nederland bestond uit losse onderdelen. Duidelijk landsgrenzen waren er nog niet. Men kende het Sticht Utrecht, Groningen en de Ommelanden, Friesland en Gelre. Allemaal stukjes met een eigen bestuur.

Vanaf 1795 tot 1813 werd ons land bezet door de Fransen en waren wij de Eerste Franse Republiek. Een deel werd de Bataafse Republiek genoemd en later de Bataafse Gemenebest. In 1806 werd het het koninkrijk Holland, een vazalstaat van het Franse Keizerrijk, met een door Keizer Napoleon Bonaparte aangestelde koning, zijn derde broer, Lodewijk Napoleon Bonaparte. Dat duurde niet lang. In 1810 behoorden we weer tot het Franse Keizerrijk. In 1812 werd Napoleon tijdens zijn veldtocht naar Rusland verslagen. Zijn grote leger werd voor een groot deel vernietigd. In 1813 werd het restant van het leger in de slag bij Leipzig verslagen. Dit betekende dat de Franse overheersing over was. Nederland, dat deel uitmaakte van het Franse Keizerrijk, her kreeg zijn vrijheid.

Keizer Napoleon

Koning Lodewijk

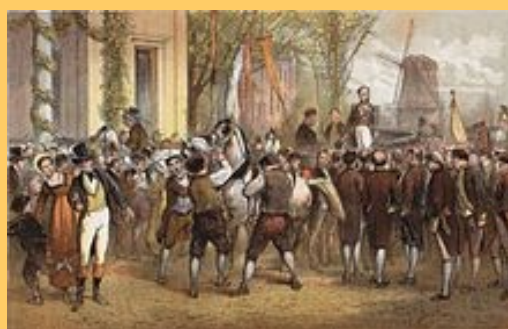
Het Franse Keizerrijk tot 1813

Er werd een voorlopig bewind ingesteld bestaande uit Gijsbert Karel van Hogendorp, Frans Adam van der Duyn van Maasdam en Leopold van Limburg Stirum. Door dit initiatief kon Nederland eigen voorwaarden stellen aan de zelfstandigheid. Het Voorlopig Bewind oftewel het Driemanschap van 1813 werd op 17 november 1813 gevormd nadat Charles-François Lebrun en Franse troepen halsoverkop het gebied van de Hollandse departementen, het latere Nederland, verlaten hadden. Het Driemanschap vaardigde op 20 november 1813 in Den Haag de proclamatie uit waarin zij het algemeen bestuur op zich namen. De volgende dag volgde een proclamatie waarin - met de kennisgeving dat er een "Algemeen Bestuur der Vereenigde Nederlanden is, in naam van de Prins van Oranje" en dat "alle landgenoten worden ontslagen van hun eed van trouw aan de Keizer der Fransen" - een Soeverein Vorstendom der Verenigde Nederlanden werd uitgeroepen.

Het Driemanschap vlnr Leopold van Limburg Stirum, Gijsbert Karel van Hogendorp, Frans Adam van der Duyn van Maasdam

De drie staatslieden nodigden de in Nederland vrijwel vergeten Prins van Oranje, de latere Koning Willem I der Nederlanden, per brief uit om naar 's-Gravenhage komen en als "soeverein vorst" de regering op zich te nemen om zo een anarchie of een mogelijke inlijving van Nederland bij Pruisen of Engeland te voorkomen. Willem aanvaardde hun uitnodiging en een Engels fregat bracht hem naar de kust van Scheveningen waar hij op 30 november 1813 voet op Nederlandse bodem zette. Op 1 december werd Willem tot soeverein vorst uitgeroepen, wat op 2 december door hem werd aanvaard.

Aankomst van de Prins van Oranje in Scheveningen en de binnenkomst in Amsterdam

Hij aanvaardde de soevereiniteit van het vorstendom onder waarborg van een constitutie. Dit betrof echter aanvankelijk enkel de zogeheten Noordelijke Nederlanden: de vereniging met de Zuidelijke Nederlanden vond plaats in 1814 in een *réunion intime et complète*. In maart 1815 nam deze vorst de titel Koning der Nederlanden aan. Daarmee was het Koninkrijk der Nederlanden een feit. De Koning der Nederlanden was tevens de Groothertog van Luxemburg, een provincie van het Koninkrijk die lid was van de Duitse

Bond. Op 16 maart 1815 riep hij zichzelf uit tot koning der Verenigde Nederlanden en Hertog van Luxemburg. In hetzelfde jaar werd op het Congres van Wenen door de Europese mogendheden besloten om het hertogdom Luxemburg te promoveren tot groothertogdom, Willem I te erkennen als eerste groothertog en werd de koningstitel en de titel van Hertog van Limburg bevestigd. Hiermee was de kersverse Nederlandse monarchie binnen Europa formeel erkend en fungeerde als buffer voor zowel Frankrijk als Engeland.

In 1830 scheidde België zich af van Nederland door de Belgische revolutie en werd een constitutionele monarchie. In 1890 kwam er een einde aan de unie tussen het groothertogdom en het Koninkrijk. Koning Willem III was de laatste Nederlandse Groothertog. Hij stierf zonder mannelijke erfgenamen waarop Adolf Willem Karel August Frederik van Nassau tot Groothertog werd gekozen. Nederland heette vanaf dat moment Het Koninkrijk de Nederlanden met de landsgrenzen zoals wij die nu nog kennen.

Het Koninkrijk der Nederlanden is een soevereine staat bestaande uit vier landen: het grotendeels in West-Europa gelegen Nederland met de in de Caraïben gelegen bijzondere gemeenten Saba, Sint Eustatius en Bonaire, en de in het Caraïbische gebied gelegen landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten. De gebieden worden omschreven als landen en zijn gelijkwaardige onderdelen van het grondgebied van het Koninkrijk.

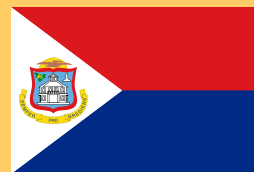
Nederland

Aruba

Curaçao

Sint Maarten

Meer weten?

Zoek op http://nl.wikipedia.org/wiki/Nederlandstalige_Wikipedia

© Copyright MCV 2012